

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

31. Obitus sui prænoscit te[m]pus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

quidam aiunt, suadentibus Lusitanis, fixus nihilo lentiùs in proposito eaudi pergebat vir sanctus, cum à nauarcho item nusquam apparente contra paci fidem desertus est. Nec his quoque tot aduersantibus infractus, generosos conatus in regnum Siani retulit ubi fama inter nautas iactabat, legationem publicè ab Rege ad Imperatorem Sinatum in annum proximum adornari. His ardente curis ac desideriis, diuina bonitas per legatum alium conuenit, hoc est mortis vicinæ certissimum nuntium quo ab eo in cœlum vocabatur.

Goa quidem abscedens, iam inde præceperat, nunquam se illuc rediturum; familiaribus nonnullis, & Cosmo Annesio nominatim, sciscitantibus, ecquando inuicem reuisuri? in vita nunquam, responderat, sed in cœlo, vel vt serius in valle Iosaphat. In Sanciano prætetea Lusitanis sex circum adstantibus; vasa, inquit, ad iter in cœlum, & mortem paremus, annum in sequentem pars nostrum maxima non videbit, & vero ex iis quinq[ue] illo anno, in quibus ipsemet, obiere. Restabat diem denique, ac horam beati ad cœlos transitus prænosset. Sed neque id illum celauit Deus & Aghiarus nauclerus, fuisse sibi ab eo indicatum iure intrando asseruit. Tam dulcis, & amica parati præmij denuntiatio, omnes eius deinceps cogitationes, ab Sinis in quibus penitus habitabant, in cœlum reuolut; tempus omne quod morbo præcessit, in eo ponere, deambulare secus mare, erecto in cœlum aspectu & animo, totusque, beatis lacrimis & desideriis incendi, nihil iam nisi de morte, colloqui de vita huius diurno tædio, de illa nunquam desitura, nullis interpungenda labeculis, Deo æternum potitura, eundemque æternum amatura.

Die Nouembri vigesimo, coque dominico, sacris operatus, febri corrumpitur, quodque illic tolerabilius nihil esset, in nosocomium cum agrotis, hoc est in nauim se recipit. Verum longo quotannis quadrigesti, à Nouembri ad Februarium, cum sinum illum infestent aquilones qui fauces portus, & insulam tribus milliaribus distantem interfuerint, portumque ipsum codem impulsu vexare soleant, fluctuatione illa perpetua nauicans vir sanctus, mentem in Deo tranquille, & integrè prohibebatur desigere. Quare postridie Ludouicum Almeidam præfectum rogauit, vt se in terra deponi mandaret: proiectum in littore conspicatus misericors, & benevolus Lusitanus Georgius Aluares, ferre non potuit, per aquilonium frigus fræuissimum, virum tam indignè iacere; transferri iussit in suum mapale non longe à mari, exiguo colli è ramis & palea instructum, celi quidem iniuriis peruum, sed deteriori commodius: Die in sequenti dolor lateris ingrauicns, pleuritidis fecit inditum. Quare ab Aluare rogatus vt venam laxari pateretur, velut in ciuis foret arbitrio qui sibi teatum præbuerat, mittendo sanguini brachium porrexit, quanquā gnarus chirurgos cuiusmodi posset is locus cōmodare. Nec suppeditabat aliis præter nauis chirurgum, in arte nouitium ac rudem, qui venam secuit adeo imperite vt conuulsis nervis animo linqueretur, & exinde cibum omnem horreret, quem sane horrorem lenire non

31
Obitus sui
prænosset te-
pus.

32
Supremus
Xau.morbus.

Mm 3 poter